

תת"ע 1185/02/12 - מדינת ישראל נגד עבדאללה טאהא

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1185-02-12 מדינת ישראל נ' טאהא
תיק חיזוני: 23200641563

בפני כב' השופט אריה זרזבסקי
מטעם מדינת ישראל
נגד עבדאללה טאהא
נאשמים

החלטה

בפני בקשה לביטול כתוב אישום בשל טענה מקדמית של קיומה של הרשעה קודמת זוاث לפי סעיף 149 (5) וסעיף 5 לחסד"פ.

טיעוני המבוקש

1. כנגד המבוקש/הנאשם הוגש בתיק זה כתוב אישום המיחס לו כי ביום 31.12.11 בסמוך לשעה 03.55 נגה ברכבת מס' רישי 9530861, ברחוב דקלה באור יהודה בהיותו שיכור, בכך שסירב לחתת בדיקת נשיפה, בניגוד לסעיף 62 (3), סעיף 64 ד(א) ו- 64 ב לפקודת התעבורה.

2. לטענת המבוקש, בגין האירוע נשוא תיק זה הוגש כבר כתוב אישום בביבם"ש השלום בת"א, בת.א 22742-7-12 בו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן.

כתב אישום זה ייחס למבקר כי בתאריך 31.12.11 בשעה 03.55 או בסמוך לכך נגה המבוקש רכב מס' רישי 9530861 ונסע באור יהודה, ברחוב דקלה מצפון לדרום ובסמוך לצומת עם רחוב חטיבת אלכסנדרוני, ונדרש על ידי השוטרים לעזרו לחקירה.

הנאשם לא צית להוראות השוטרים, ירד מהרכב, והחל לברוח, לאחר מרדף, נתפס המשיב עוכב והוביל למשטרת מסובים, המבוקש שהוא בגילוף העלב שוטר שכרא לעברו "אתה גנב נכנס אליו הביתה וגונב לי דברים".

בתיק זה הורשע המבוקש בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו בגין סעיף 275 לחוק העונשין ובהעלאת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

.3. לטענת המבוקש/נאשם קיימת חפיפה ברורה ומלאה של האירועים נשוא כתבי האישום. מדובר באותו אירוע נῃجا, באותו מועד ובאותה התנהגות ממנה נבעו כל העבירות בהן הורשע בת.פ 22742-07-12 ואשר הוא מואשם בתיק זה. המדבר באותו מעשה, וזאת בגין הוראות סעיף 5 וסעיף 149 (5) לחסד"פ (כבר הרשותי) וכן עומדת לו ההגנה מכח טענת "סיכון כפול" - הנשענת על סכנת הרשעה לה נחשף המבוקש/נאשם בהליך קודם ולכן אין להגיש נגדו אישום נוסף בגין אותה עבירה.

טעןוני המשיבה - מאשימה

.4. אין הדברו בדבר באותו מעשה.

כתב האישום מייחסים למבוקש/נאשם מעשים שונים אשר כל אחד מהם מקיים נגדו כתוב אישום שונה.

דין והכרעה

.5. סעיף 5 לחסד"פ קובע לעניינו לאמור:

"**אין אדם על מעשה שזכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו**"

סעיף 149 (5) לחסד"פ קובע לאמור:

"**לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמות ובהן**

"(5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נשוא כתוב האישום"

.6. הכלל עליו מובסת הטענה של "**כבר נשפטתי**" מדובר על איסור שפיטה של אדם יותר מפעם אחת בשל "**אותו מעשה**" (קדמי סדר דין בפלילים חלק שני בעמ' 1305) (הדגשה במקור).

תחולת הכלל מותנית בקיום זהות בין "**המעשה**" שבגינו נשפט הנאשם בעבר והורשע לבין "**המעשה**" המייחס לו בכתב האישום הנוסף.

.7. עינינו הרואות כי במרקם שלפניו המדבר במעשים שונים המוחסים לנאים.

כאמור, בתיק בו הודה והרשע הנאשם (ת.פ 12-07-22742) כתוב האישום המתוקן "יחס לנאים כי נדרש על ידי השוטרים לעצור לבדיקה - הנאשם לא צית להוראות השוטרים, ירד מרכבו והחל לברוח, הנאשם נתפס לאחר מרדף, עוכב והוביל למשטרת מסובים, שם קרא לעבר השוטר **"אתה גנב"**, נכנס **אל ביתה וגונב לי דברים"**.

כאמור בתיק הנ"ל הרשע הנאשם בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובהעלבת עובד ציבור. ואילו בתיק שבפניו מואשם הנאשם בנהיגה בשירות בכך שסירב לחת בדיקת נשיפה.

המדובר בכתב אישום שונים המתיחסים למעשים שונים מצד הנאשם. העובדה כי מדובר באותו מועד אשר קשור באותו אירוע נהייה אינה מעידה כי מדובר באותו מעשים.

לפיכך, לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה.

קובע לזכורת צדדים ליום 12 באפריל 2015.

המציאות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 ממרץ 2015, בהעדך הצדדים.